

Farní listy 3/24

List farností: Lipník nad Bečvou, Osek nad Bečvou, Týn nad Bečvou

V Lipníku nad Bečvou
19. května 2024

DUCH SVATÝ NÁS USCHOPŇUJE ROZVÍJET VĚČNÝ BOŽÍ PLÁN

VĚČNÁ ENERGIE PRVNÍCH LETNIC

Veliká noc neskončila nanebevstoupením Ježíše Krista, ona pokračuje stále. O Letnicích přibyl do Veliké noci nový zdroj síly a radosti. Oslavený Kristus nám seslal Ducha Svatého, třetí osobu Nejsvětější Trojice. Svatý Lukáš nám o tom napsal: Uplynulo deset dní, kdy Kristus vstoupil na nebesa. Jeho věrní se scházejí ve večeradle, je jich tu shromážděno na sto dvacet. Je židovský svátek Letnic. Najednou zazní z nebe silný hukot jakoby vichr a naplní celý dům. V té chvíli se objeví nad každým z přítomných ohnivý jazyk. Všechno se zmocní Duch Svatý. Velebí Boha a začnou mluvit cizími jazyky. Obyvatelé Jeruzaléma a poutníci z okolních krajín se seběhli, aby viděli, co se děje. Petr sám otvírá dveře a s nadšením jim začne ohlašovat Ježíše Krista. Ostatní apoštolové následují Petřův příklad. Když posluchači slyší vyprávět apoštoly ve své rodné řeči, začínou se ptát jeden druhého: Co to má znamenat, vždyť tito Galilejci mluví naší rodnou řečí. Někteří posměšně poznamenali: Jsou opilí sladkým vínem. Tu zasahuje Petr: Mužové a bratři! Nikdo z nás není opilý. To nadšení, co vidíte, je účinek Ducha Svatého, kterého jsme přijali. Což nepředpověděl již prorok Joel: Přijdou dny a svému duchu dám sestoupit na vaše syny a dcery? Toto proroctví se dnes splnilo na nás. Petrovo kázání hluboce zapůsobilo na přítomné a v ten den se dalo pokřtít na tři tisíce duší. Byla to první církev.

(Podle Skut. 2,1-21, 33-34, 37-47 a Dějin spásy slovenských salesiánů)

O CÍRKVI a DUCHU SVATÉM

II. vatikánský sněm zdůraznil úzký vztah mezi církví a Duchem Svatým. Křesťan patří k církvi a spolu s ostatními církev tvoří.

Církev je pokračování Krista v dějinách, k tomu slouží kněžství, svatosti, struktura. To všechno má smysl, aby Kristus i po svém nanebevstoupení zůstal stále s námi. Církev si představujeme jako živý tělesný organismus. Je lidský, ale zároveň slouží k tomu, aby tu byl mezi námi Bůh. Úzký vztah mezi církví a Duchem Svatým představuje, že se církev jeví jako stále Letnice, sesílání Ducha Svatého, postupné a stálé, které dorůstá poněkud do plnosti. Duch Svatý sestupuje na kněze a biskupy, působí ve svátostech, dává víru věřícím a sílu, aby mohli zachovávat Boží přikázání.

(Podle Tomáše Špidlíka:
K vyšším věcem jsem se narodil)

ČINNOST DUCHA SVATÉHO

označujeme jediným slovem: posvěcení. Duch Svatý a to, nač sestoupí, stává se účastným Boží svatosti. Nejvýrazněji se to jeví při posvěcení eucharistického chleba. Je tedy eucharistie centrum činnosti církve. Okolo ní se církev shromažďuje a v ní vidí ideál své činnosti: přetvářet svět, tajemně, ale i viditelně.

(Podle Tomáše Špidlíka:
K vyšším věcem jsem se narodil)

O BOLESTI A NADĚJI

Benefiční březnový sobotní koncert večer před Květnou nedělí byl o bolesti a o naději, prožitý s koncertním varhaníkem a profesorem Akademie múzických umění Jaroslavem Tůmou a knězem, biologem, etikem Markem Orko Váchou. Síla i něha hudby Josepha Haydna, slova osudu Ježíšova života a smrti ze Zahrady mariánské Julia Zeyera, světla, jas i barevnost nasvícení v kostele sv. Františka byly usebranou vstupní branou do letošního Pašijového týdne a Velikonoc.

O NADĚJI

Mluvit o naději znamená mluvit o budoucnosti. Naděje na šťastnou budoucnost, ke které jsou povoláni všichni lidé (1Tm 2) zaujímá v náboženském životě Božího lidu význačné místo. Apoštol Pavel píše svému spolupracovníku Timoteovi: ...žádám, aby se konaly prosby a modlitby, přímlyvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládcy a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu. Vytrvalost ve zkouškách a naděje na šťastný konec nejsou možné bez celoživotní pevné důvěry. Komu ale důvěřovat? Věřit slovům Božím znamená zvolit důvěru v Boha namísto sebedůvěry.

(Podle Slovníku biblické teologie)

PŘÍSLOVÍ 3,5

DŮVĚŘUJ Hospodinu celým srdcem,
na svoji rozumnost nespolehej.

BOŽÍ ŽIVOT

se v nás rozvíjí, když mu dáme k tomu možnost, když totiž svobodně přijmeme Boha a jeho lásku. Boží život nás činí schopnými doufat, mít NADĚJI. Naděje nám dává jistotu, že Boží plán se

uskuteční a my budeme jednou plně žít oslavení s Kristem. Naděje nám dává jistotu, že s Boží pomocí zdoláme všechno.

(Z Dějin spásy)

LÁSKA JAKO KVĚTINA

žene do p-u-ě-e, ten k-o l-d- m-l-j-,
t-m- n-j-í- k-e-e.

Boží děti, čtenáři!

Král Miroslav naučil princeznu Krasomilu nebýt pyšnou i díky této písničce, která začíná slovem R-z-í-ej se a napsal ji básník F-a-t-š-k Hr---. Už si vzpomínáte? Na pohádku, verše písně i na jméno básníka? Ta pohádka nám ukazuje, že i Ježíš se s l-s-o- staral o potřebné a slabé, jako zahradník o k-ě-i-y. V Janově evangeliu 15,12 řekl: To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás.

Milé děti, které v měsíci Královny máje Panny Marie poprvé přijmete Pána Ježíše, za vás se v modlitbě obracíme k dobrému Ježíši: „Láska, to je tvoje zbraň, tou děti, Ježíši, chraň, ať jejich duše jsou čisté jak studánka, co setřásla hřích, jak zahrady voňavé. Amen.“

Vaši starší bratři a sestry v Kristu

MODLITBA ZA ARCIBISKUPA

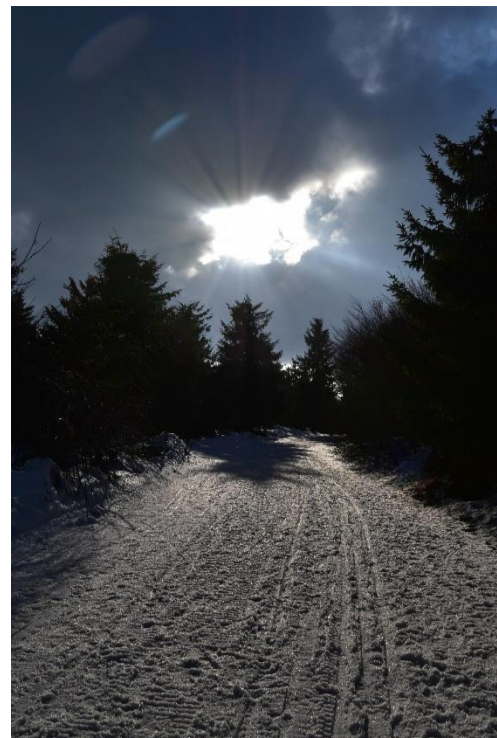
Pane Ježíši, dobrý pastýři své církve, prosíme tě, pomáhej našemu arcibiskupu Josefovi, ať tě mezi námi vždy důstojně zastupuje. Ať nám jeho horlivost dodává nadšení, ať nás povzbuzuje jeho jednání, povznáší jeho láska, posiluje jeho trpělivost. Ať nás vede tvým učením. Ať nás posvěcuje, abychom byli svatým lidem a sloužili Bohu bez úhony v duchu a v pravdě. Udržuj biskupy v jednotě víry a ve vzájemné svornosti s papežem. Pošli jim svědomité rádce a ochotné pomocníky z řad kněží i laiků. Ať všichni, shromáždění kolem svého biskupa na zemi, můžeme se, Pane, s tebou radovat v nebi. Amen.

JUBILEUM

ThDr. Antonína Klevety připomněla výstava Městské knihovny v TIC od 1. do 15. 5. 2024 podle knihy Aloise Klevety: ThDr. Antonín Kleveta - Muž s životem naplněným vírou, láskou a utrpením.

PAPEŽ FRANTIŠEK PÍŠE DĚTEM

Milé holky a milí kluci,
blíží se váš první světový den, který se bude konat v Římě 25. a 26. května. Proto

Milí farníci,

Slavností Soslání Ducha svatého končí velikonocní doba. Bylo by ale škoda, kdyby skončila i naše radost z prožívání Boží lásky. Soslání Ducha svatého není ukončením zásadní dějinné etapy, ale otevřenými dveřmi do budoucnosti. Duch byl dán apoštolům a potažmo církvi, aby ji vedl, posiloval, proměňoval, těšil. To ovšem znamená mít pohled upřený před sebe. První křesťané razantně směřovali ke Kristovu druhému příchodu ve slávě. Po čase museli připustit, že k němu asi nedojde tak hned, a ze sprintu se přeladit na maraton.

Samozřejmě církev žije z událostí, které se staly. Žijeme z Kristova zmrtvýchvstání a z milosti Ducha svatého, který nám byl dán. Ale žijeme dnes a tady a stále po vzoru prvotní církve směřujeme k naplnění v Božím království. Kéž se tedy necháme jako dobré nástroje vést a usměřňovat Duchem, abychom odvážně a s pokorou směřovali vpřed k našemu společnému cíli, kterým by měl být život v Boží náruči. Kéž kráčíme po cestě, kterou je Kristus – ten, který se narodil, zemřel a vstal z mrtvých – náš Mistr a Pán.

o. Libor

vám posílám toto poselství a jsem rád, že ho můžete přijmout, děkuji všem, kdo vám ho zprostředkují. Především se obracím na každého osobně, na tebe, drahé děvče, na tebe, drahý chlapče, protože „jsi vzácný“ v Božích očích (Iz 43,4), jak nás učí Bible a jak to mnohokrát ukázal Ježíš. Zároveň posílám toto poselství všem, protože jste všichni důležití a protože společně, blízcí i vzdálení, projevujete touhu každého z nás růst a obnovovat se. Připomínáte nám, že jsme všichni dětmi, bratry a sestrami, a že nikdo nemůže existovat bez toho, že by ho někdo přivedl na svět, ani růst, aniž by měl bližní, které může milovat a od nich přijímat lásku (...). A tak vy, holky a kluci, jste radostí pro vaše rodiče a vaše rodiny a také pro lidstvo a církev, v níž jsme každý článkem dlouhého řetězu, který jde z minulosti do budoucnosti a pokrývá celou zemi. Proto vám doporučuji, abyste vždy pozorně poslouchali vyprávění dospělých – vašich maminek, táťů, prarodičů a praprarodičů! A zároveň nezapomínali na ty z vás, ještě tak mladé, kteří se již potýkají s nemocemi a těžkostmi, v nemocnici, nebo

doma, na ty, kteří jsou obětí války a násilí, na ty, kteří trpí hladem a žízni, na ty, kteří žijí na ulici, na ty, kteří jsou nuceni být vojáky nebo utíkají jako uprchlíci, odloučení od svých rodičů, na ty, kteří nemohou chodit do školy, na ty, kteří jsou obětí zločineckých gangů, drog nebo jiných forem otroctví a zneužívání. Zkrátka všechny děti, kterým je dětství i v této době krutě ukradeno. (...) Moji malí přátelé, abychom obnovili sebe i svět, nestačí, abychom byli spolu mezi sebou. Je třeba být sjednoceni s Ježíšem. Od něho dostáváme velikou odvahu, on je vždy nablízku, jeho Duch nás předchází a doprovází na cestách světa. Ježíš nám říká: „Hle – všechno tvořím nové!“ (Zj 21,5). To je verš, který jsem vám vybral jako ústřední téma 1. světového dne dětí. Tato slova nás vyzývají, abychom se stali obratnými jako děti, které chápou novoty, jež v nás a kolem nás probouzí Duch Svátý. (...) Ježíš nás volá a chce, abychom byli spolu s ním budovateli pokojnějšího světa. Svátý otec v závěru dopisu doporučuje modlitbu, kterou se sám modlí:

Přijď, Duchu svatý, ukaž nám svou krásu odrážející se ve tvářích dětí této země. Přijď, Ježíši, který činíš vše nové, který jsi cestou, jež nás vede k Otci, přijď a zůstaň s námi. Amen.

(podle vaticannews.va; cirkev.cz)

MILÍ FARNÍCI!

Redakční rada farního časopisu Farní listy by se ráda po 32 letech svého působení obměnila, ba co víc, předala veslo nové partě, která by se ochotně ve spolupráci s otcem Liborem podílela na „hlásání radostné zvěsti“ prostřednictvím farního tisku. Prosíme, neváhejte, neostýchejte se, neotálejte nabídnout Pánu z obdržených darů víry, slova a stylu, technického a výtvarného umu a oslovte otce Libora.

Vzývejme Ducha Svatého, důvěřujeme Bohu, hledejme dobro a Boží prozřetelnost bude s námi se všemi.

Otec Libor Churý, Karel Studený,
Ludmila Hradilová, Věra Saňková

Z HUMORU ZA KOSTELEM

Ladislava Jílka:

Josef Lada jednu dobu redigoval časopis Kvítka z čertovy zahrádky, do něhož nejen kreslil a vymýšlel vtipy, ale dokonce i sestavoval křížovky. Jednou vymyslel tak těžkou, že ji žádný čtenář nemohl rozluštit.

Zavolał si ho šéfredaktor a ptá se: „Tady máte v legendě uvedeno část kostela a je to na 26 písmen, co to má, prosím vás, být?“

Lada pokrčil rameny: „Když holt neumíte luštit, tak toho nechte! To je přeci jednoduchý: zrezavělá klika od zpožděnice!“

BLAZE TĚM, KDO MAJÍ ČISTÉ SRDCE

Čistota srdce, o níž je řeč v šestém blahoslavenství, nese nádherné ovoce, které zmiňuje Pavel v dopise Titovi: „Čistým je všechno čisté“ (Tt 1,15). Čistota prozařuje celou lidskou existenci a mění pohled na život. Čistota či nečistota nespočívá ve věcech, na které se díváme, nýbrž v našem pohledu na ně. K blahoslavenství čistého srdce je připojeno krásné zaslíbení – moci vidět Boha. Nejde jen o to, že ho jednou spatříme v ráji a že pohled na něj nás naplní blažeností. Tento příslib zaručuje, že Boha budeme poznávat už teď, že budeme vnímat jeho působení v našem životě. A nic většího než poznání Boha neexistuje: „Život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha“ (J 17,3). Ježíš hovoří o čistotě srdce. Chce, abychom pochopili, že pravá čistota není ta rituální, na níž tak záleželo farizeům (vyhnout se nečistým pokrmům, věrně vykonávat úkony vnější očisty, omývání...), nýbrž čistota srdce. Pán nás vždy a všude vede od vnějšího zachovávaní pravidel ke světu našeho nitra, k úmyslům a postojům, které se skrývají v hloubi duše. Člověk s čistým srdcem se upřímně snaží líbit se Bohu, poslouchat ho, zachovávat jeho přikázání, jeho vnější chování je výrazem jeho vnitřního postoje, jeho úmysly jsou přímé, není v něm pokrytectví, dvojakost. Nečisté srdce neustále pozoruje sebe sama, místo aby upíralo zrak na Boha... Čistota srdce se týká hlavně vztahu k Bohu, má však zásadní dopad i na vztah k bližnímu. Mít čisté srdce znamená být pevně rozhodnut bližního upřímně milovat, ctít ho, nikdy si z něj neučinit jen nástroj k uspokojení vlastních zájmů. Druhý člověk není nikdy pouhý předmět, s nímž mohu jakkoli nakládat, musím respektovat jeho svobodu, osobní povolání, srdce, emoce, tělo... Nesmím ho nikdy chtít vlastnit, učinit z něj

předmět, zboží, prostředek; vždy ho musím ctít jakožto jedinečnou lidskou bytost. Tady už jde o čistotu v oblasti afektivního a sexuálního života, která je nesmírně důležitá. Pojem čistoty samozřejmě přesahuje sexuální oblast, na kterou bývá někdy redukován. Existují i jiné podoby nečistoty, neucty k druhému, k sobě samému. Například lživé, sobecké a pyšné postoje mohou být mnohem závažnější, než je sexuální selhání způsobené slabostí. Ostatně Pán často používá pokušení a pády v této oblasti, aby nás očistoval od pýchy, která je velkým zlem. ... Zůstává však pravdou, že pokud při sexuálním chování zcela schází čistota srdce, jestliže se tělo stane obchodním artiklem, vztahy mezi lidmi jsou přerotizovány, jestliže z médií zmizí i poslední náznak studu a čistoty, stejně jako všechny body týkající se smyslu lidské sexuality, bude to mít ničivější dopady – především u mladých lidí, manželství a rodin... Naši společnost zaplavuje agresivní znečištění, které pohrdá tělem nejrůznějšími způsoby, které právě diktuje móda. Křesťanská čistota ve věcech těla znamená ochranu jeho lidské a duchovní krásy. Naše víra vyznává vzkříšení těla a jeho účast na Boží slávě, hlásá, že každé lidské tělo je údem těla Kristova, chrámem Ducha, příjemcem věčného života, nástrojem chvály a uctívání Boha skrze zpěv, gesta, tanec. Víra vyznávající, že tělo je úžasným prostředkem pro vzájemné sdílení a privilegovaným nástrojem, s jehož pomocí můžeme druhému posloužit a prokázat mu vpravdě křesťanskou lásku. Kéž nás naše víra posiluje a chrání.

(Podle J. Philippe: Štěstí, kde ho nečekáš)

„Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha.“
(Ž 51,11)

SRDCE MÉHO SPASITELE

Ze všech srdcí, která bila v prsou a dále ještě budou bít, mé city k jednomu se nesou a pro ně jen si přeji žít. Toť Srdce mého Spasitele, jež lásky v sobě chová víc, než srdce otce, matky vřelé, než srdcí zlatých na tisíc.

Kde vládne Srdce Ježíšovo svou pravdou, láskou, pokojem, tam zachová se Boží slovo, v něm je síla, ctnosti, dobro jen. Buď tedy, Srdce Ježíšovo, buď vládcem našim rodinám, buď zákonem nám jeho slovo, náš cíl jít k věčným výšinám.

Sloky z Malého zpěvníčku
zapomenutých radostí)

PANNA MARIA, MATKA MATEK, KRÁLOVNA

Je královnou především proto, že je Boží Matkou. V mariánském roce při příležitosti stého výročí vyhlášení článku o Neposkvrněném početí Panny Marie (1854–1954), vyhlásil Papež Pius XII. 31. květen svátkem Panny Marie Královny. Po liturgické reformě byl přeložen na 22. srpna. V roce 1954 napsal encykliku o Mariině kralování.

„Maria je pokojná jako příroda, čistá, jasná, neposkvrněná, mírná a krásná; je jako příroda v horách, na venkově, u moře, na modrém či hvězdnatém nebi, daleko od světa. Je silná, zdatná, uspořádaná, pevná, neoblomná a plná naděje; vždyť právě v přírodě život bez ustání blahodárně rozkvétá, zaplaven křehkou krásou květů a poskytuje překypující bohatství plodů.“

(Chiara Lubichová: Meditace)

Z KALENDÁŘE FARNOSTÍ

Květen

19.5.	neděle	Seslání Ducha Svatého – Boží hod svatodušní
20.5.	pondělí	Panna Maria, Matka církve
23.5.	čtvrtek	Ježíš Kristus, nejvyšší a věčný kněz
25.5.	sobota	25. a 26. 5. v Římě 1. světový den dětí, ústřední téma: Hle, všechno tvořím nové
26.5.	neděle	Nejsvětější Trojice – první sv. přijímání v Týně
30.5.	čtvrtek	Těla a Krve Páně – doporučený svátek, průvod kolem kostela v Lipníku
31.5.	pátek	Navštívení Panny Marie

Červen

1.6.	sobota	Mezinárodní den dětí
2.6.	neděle	9. neděle v mezidobí; mše sv. za kněze našich farností, kteří mají v r. 2024 kulatá a půlkulatá výročí (viz FL 1/24)
7.6.	pátek	Nejsvětější Srdce Ježíšovo – 1. pátek v měsíci; Noc kostelů
8.6.	sobota	Neposkvrněné Srdce Panny Marie
9.6.	neděle	10. neděle v mezidobí
13.6.	čtvrtek	Sv. Antonín z Padovy
16.6.	neděle	11. neděle v mezidobí
19.6.	středa	Sv. Jan Nepomuk Neumann
21.6.	pátek	Sv. Alois Gonzaga, mše sv. u sv. Františka; v Meditační zahradě Filmový festival Pod Nebesy 21. – 22. 6. (10. ročník)
23.6.	neděle	12. neděle v mezidobí
24.6.	pondělí	Narození sv. Jana Křtitele
29.6.	sobota	Sv. Petr a Pavel – doporučený svátek; Triduum Modlitby matek (pátek až neděle)
30.6.	neděle	13. neděle v mezidobí

FARNÍ LISTY vydala Římskokatolická farnost Lipník nad Bečvou. Vychází pro vnitřní potřebu farností Lipník nad Bečvou, Týn nad Bečvou, Osek nad Bečvou za přispění firmy TRUMF International. **Neprodejné!**

Starší čísla Farních listů a aktuální informace o životě farnosti najdete na internetové adrese www.farnostlipnik.cz

Tisk: TRUMF International, www.trumf.cz, www.koreni-vareni.cz

Příspěvky do Farních listů můžete donést na faru v Lipníku nebo zaslat na e-mail: falipniknb@ado.cz